L.Dz. [redacted]DEF /99 /2011

Sanok, 26.04.2011 r.

URZĄD MIASTA W SANOKU
Biuro Obsługi Klienta
2011 -05- 04

Pan
Wojciech Blecharczyk
Burmistrz Miasta Sanoka
38-500 Sanok
Ul. Rynek 1

dot: wydania indywidualnej interpretacji przepisów prawa w sprawie zasad opodatkowania tablic reklamowych podatkiem od nieruchomości.

W trybie art. 14j. § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, [redacted] zwraca się z prośbą o wydanie indywidualnej interpretacji w sprawie zasad opodatkowania tablic reklamowych podatkiem od nieruchomości oraz określenie kto jest podatnikiem tego podatku.

Opis stanu faktycznego.

[redacted] posiada wolno stojące tablice reklamowe ujęte w ewidencji środków trwałych i niskocennych składników majątku trwałego. Tablice umieszczane są na gruncie własnym lub dzierżawionym, z możliwością ich przeniesienia , w sposób następujący:

1. poprzez zabetonowanie konstrukcji w betonowy fundament wykonany metodą zalania betonu w przygotowanym wykopie,
2. stopa betonowa wkopana w ziemię,
3. konstrukcja wkopana do gruntu.

Pytanie:

1. Czy [redacted] jest podatnikiem podatku od nieruchomości w przypadku tablic reklamowych trwale związanych z gruntem, w przypadku gdy grunt nie stanowi własności Banku?
2. Czy [redacted] prawidłowo pod kątem podatku od nieruchomości kwalifikuje posiadane tablice reklamowe ?

Stanowisko podatnika.

[redacted] stosując się do przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U.z 2010 r. Nr 95, poz. 613 – tekst jednolity z późn. zm.), a także ustawy z dnia

07 lipca 1994 r. prawo budowlane (Dz.U. z 2006 r. Nr. 156, poz. 1118- tekst jedn. Z póź. zm.) , uznaje jako budowlę tablice reklamowe wolno stojące posadowione jak w pkt. 1 o którym mowa wyżej tj. poprzez zabetonowanie konstrukcji w betonowy fundament wykonany metodą zalania betonu w przygotowanym wykopie , uznając że są to obiekty trwale związane z gruntem. Pozostałe tablice traktuje się jako nie związane na trwale z gruntem, czyli nie stanowią budowli.

Z poważaniem

[redacted]

REFERAT KSIĘGOWOŚCI BUDŻETOWEJ
Urzędu Miasta Sanoka
2011 -05- 13
L.dz. 1418/11
Skierowano do

[redacted]

L.Dz.[redacted]/DEF /[redacted]/2011

Sanok, 10.05.2011 r.

Pan
Wojciech Blecharczyk
Burmistrz Miasta Sanoka
38-500 Sanok
Ul. Rynek 1

dot: uzupełnienie stanowiska podatnika do wniosku o indywidualną interpretację przepisów prawa zgodnie z pismem [redacted]/DEF/99/2011 z dnia 26.04.2011 r.

W nawiązaniu do pisma [redacted]/DEF/99/2011 z dnia 26.04.2011 r. o wydanie indywidualnej interpretacji w sprawie zasad opodatkowania tablic reklamowych podatkiem od nieruchomości oraz określenie kto jest podatnikiem tego podatku , uzupełniamy stanowisko podatnika dotyczące pytania :

Czy [redacted] jest podatnikiem podatku od nieruchomości w przypadku tablic reklamowych trwale związanych z gruntem, w przypadku gdy grunt nie stanowi własności [redacted]?

Stanowisko podatnika.

[redacted] nie będąc właścicielem nieruchomości, na której znajduje się tablica reklamowa, nie jest podatnikiem podatku od nieruchomości w przypadku tablic reklamowych trwale związanych z gruntem . [redacted] jest najemcą powierzchni reklamowej, w związku z czym jest posiadaczem zależnym , a nie posiadaczem samoistnym . Zgodnie z art.3 pkt. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U.z 2010 r .Nr 95 , poz. 613 – tekst jednolity z poźn. zm.), jeżeli przedmiot opodatkowania znajduje się w posiadaniu samoistnym, obowiązek podatkowy w zakresie podatku od nieruchomości ciąży na posiadaczu samoistnym.

Z poważaniem

[redacted]

BURMISTRZ
MIASTA SANOKA
FP.3120.1.326.2011

Sanok, dnia 2011-06-28

[redacted]

[redacted]

38-500 Sanok

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Burmistrz Miasta Sanoka działając na podstawie art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005r. Nr 8 poz. 60 z późn. zm.), stwierdza, że stanowisko przedstawione we wniosku z dnia 04.05.2011r. [redacted] w Sanoku o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w sprawie opodatkowania podatkiem od nieruchomości tablic reklamowych oraz określenia kto jest podatnikiem tego podatku – **jest nieprawidłowe**.

U z a s a d n i e n i e

Zgodnie z art. 14j ww. ustawy Ordynacja podatkowa, stosownie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa.

[redacted] w Sanoku zwrócił się z wnioskiem z dnia 04.05.2011r., uzupełnionym pismem z dnia 10.05.2011r., w sprawie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie opodatkowanie tablic reklamowych.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny.

[redacted] posiada wolno stojące tablice reklamowe ujęte w ewidencji środków trwałych i niskocennych składników majątku trwałego. Tablice umieszczane są na gruncie własnym lub dzierżawionym, z możliwością ich przeniesienia, w sposób następujący:

1. poprzez zabetonowanie konstrukcji w betonowy fundament wykonany metodą zalania betonu w przygotowanym wykopie,
2. stopa betonowa wkopana w ziemię,
3. konstrukcja wkopana do gruntu.

W związku z powyższym zadano następujące pytania:

1. Czy [redacted] jest podatnikiem podatku od nieruchomości w przypadku tablic reklamowych trwale związanych z gruntem, w przypadku, gdy grunt nie stanowi własności [redacted]?
2. Czy [redacted] prawidłowo, pod kątem podatku od nieruchomości, kwalifikuje posiadane tablice reklamowe?

Stanowisko Wnioskodawcy:

Zdaniem [redacted] w Sanoku bank nie będąc właścicielem nieruchomości, na której znajduje się tablica reklamowa, nie jest podatnikiem podatku od nieruchomości.

Jednocześnie, jako budowle trwale związane z gruntem uznaje te tablice reklamowe, które są zabetonowane w betonowy fundament wykonany metodą zalania betonem w przygotowanym wykopie. Pozostałe tablice, tj. umieszczone w stopie betonowej wkopanej w ziemię oraz konstrukcje wkopane w ziemię, zgodnie ze stanowiskiem podatnika nie stanowią budowli.

Ocena Stanowiska Wnioskodawcy:

Zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Stosownie do art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy, za budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej uważa się budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą.

Budowlą, zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy, jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Dla ustalenia rzeczywistej treści definicji budowli zastosowanie mają zatem definicje „obiektu budowlanego" i „budowli" zawarte w art. 3 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2010r. Nr 243, poz. 1623 z późn. zm.). W art. 3 pkt 1lit b Prawa budowlanego ustalono, że przez obiekt budowlany rozumie się budowlę stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami.

W art. 3 pkt 3 podano przykładowe wyliczenie budowli, do których zalicza się m.in. wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, co oznacza, że urządzenia reklamowe tylko wtedy są budowlami, gdy są trwale związane z gruntem.

W kwestii trwałego związania z gruntem urządzeń reklamowych wielokrotnie wypowiadał się Naczelny Sąd Administracyjny. I tak w wyroku z dnia 29 lipca 2010 r. sygn. akt II OSK 1233/09, stwierdził, że obiekt budowlany trwale związany z gruntem musi, co do zasady posiadać prefabrykowany lub murowany fundament, albo odpowiednio przygotowane podłoże wymagające wykonania stosownych robót ziemnych. Należy przez to rozumieć mocne połączenie w takim stopniu, że odłączenie spowodowałoby zasadniczą zmianę w sensie technicznym uniemożliwiającą np. ponowne posadowienie danego obiektu w innym miejscu bez konieczności ponownego przygotowania podłoża. Sama tylko techniczna możliwość przeniesienia obiektu na inne miejsce nie ma zatem istotnego znaczenia.

Zgodnie ze stanowiskiem zawartym w wyrokach NSA z dnia 3 września 2009 r. sygn. akt II OSK 1331/08; z dnia 1 października 2009 r., sygn. akt II OSK 1461/08; z dnia 28 października 2009 r. sygn. akt II OSK 1702/08 z dnia 16 grudnia 2009 r. sygn. akt IIOSK 1963/08 oraz wyrok z dnia 4 stycznia 2010r. sygn. akt II OSK 10/09 o tym, czy dane urządzenie reklamowe jest trwale związane z gruntem, czy też nie, nie decyduje technologia wykonania fundamentu oraz możliwości techniczne przeniesienia nośnika reklamowego w inne miejsce. W przytoczonych wyrokach, NSA prezentuje pogląd, iż urządzenie reklamowe w postaci wolno stojącego nośnika reklam jest budowlą. Zwarty układ konstrukcyjny, który tworzą stopa fundamentowa, słup oraz tablica stanowią służącą jednemu celowi, techniczno-użytkową całość stabilnie zamocowaną na gruncie.

Mając na względzie pogląd prezentowany w orzecznictwie, stwierdzić należy, że budowlami są urządzenia reklamowe posiadające betonowy fundament lub betonową stopę, opisane przez podatnika we wniosku w pkt 1 i 2.

Jednocześnie w myśl art.2 ust 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010r. Nr 95 poz. 613 z późn. zm.) ustawodawca wyróżnił trzy kategorie nieruchomości, które podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości:

- grunty
- budynki lub ich części
- budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej

Art.3 ust.1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych obciąża podatkiem od nieruchomości: właścicieli lub samoistnych posiadaczy nieruchomości albo obiektów budowlanych; użytkowników wieczystych gruntów; posiadaczy nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli posiadanie: a/ wynika z umowy zawartej z właścicielem, Agencją Własności Rolnej Skarbu Państwa lub z innego tytułu prawnego, z wyjątkiem posiadania przez osoby fizyczne lokali mieszkalnych niestanowiących odrębnych nieruchomości, b/ jest bez tytułu prawnego.

Podkarpackiego Banku Spółdzielczego nie można uznać za samoistnego posiadacza obiektu budowlanego, jakim jest budowla - tablica reklamowa - trwale związana z gruntem, posadowiona na gruncie dzierżawionym. Zgodnie, bowiem z art.48 Kodeksu cywilnego budowle, budynki i urządzenia, które są trwale związane z gruntem należy uznać za części składowe gruntów, wobec czego ich właścicielem z mocy prawa staje się właściciel gruntu. Nie może istnieć taka sytuacja, że kto inny jest właścicielem rzeczy (gruntu), a kto inny jej części składowych (budynku, budowli).

Mając na uwadze powyższe:

- w przypadku, gdy dzierżawiony grunt stanowi własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, podatnikiem podatku od tablicy reklamowej jest [redacted]
- w przypadku, gdy dzierżawiony grunt jest własnością osoby fizycznej to [redacted] jako posiadacz zależny, nie jest podatnikiem podatku od nieruchomości od tablicy reklamowej.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w wyroku WSA w Warszawie z dnia 22.02.2010r. sygn. akt III SA/Wa 1913/09.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Pouczenie

Na niniejszą interpretację prawa podatkowego służy stronie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, po uprzednim wezwaniu organu do usunięcia naruszenia prawa, w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się o wydaniu interpretacji (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.).

Skargę do WSA wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 ww. ustawy), w terminie 30 dni od dnia doręczenia dopowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzieli odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem Burmistrza Miasta Sanoka (art. 54 § 1 ww ustawy).

BURMISTRZ
mgr Wojciech Blecharczyk

Otrzymują:

1. Adresat
2. a/a